

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 640/2016-17

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 11. augusta 2016 v senáte zloženom z predsedu Lajosa Mészárosa, zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej a sudcu Ladislava Orosza (sudca spravodajca) predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], a [REDACTED], [REDACTED], zastúpených Advokátskou kanceláriou ANDRAŠOVIČ & PARTNERS, s. r. o., Lermontovova 14, Bratislava, v mene ktorej koná advokát JUDr. Eduard Andrašovič, ktorou namietajú porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Nitra v konaní vedenom pod sp. zn. 18 C 216/2011, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED], [REDACTED] a [REDACTED] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 6. apríla 2016 doručená sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED]

██████████, a ██████████ (spolu ďalej len „sťažovatelia“), ktorou namietajú porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Nitra (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 18 C 216/2011 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

Zo sťažnosti, z jej príloh, z vyjadrenia predsedníčky okresného súdu a z obsahu vyžiadaného spisu okresného súdu vedeného pod sp. zn. 18 C 216/2011 okrem iného vyplýva, že sťažovatelia sú účastníkmi napadnutého konania v procesnom postavení navrhovateľov, ktorého predmetom je rozhodovanie o ich návrhu, ktorým sa domáhajú zaplatenia sumy 103 933,02 € s príslušenstvom z titulu bezdôvodného obohatenia získaného neoprávneným užívaním nehnuteľnosti a z titulu náhrady škody spôsobenej pri užívaní nehnuteľnosti. Odporcami v 1. až 3. rade v napadnutom konaní sú Detský domov ██████████, Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny a Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky.

Sťažovatelia namietané porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru odôvodňujú najmä takto:

„... je zrejmé, že k vzniku prietáhov v konaní v Právnej veci (v napadnutom konaní, pozn.) dochádza opakovane, a to, okrem iného, najmä nasledovným spôsobom:

- v období od podania žaloby v Právnej veci do dnešného dňa, t. j. po dobu dlhšiu ako 4 roky, vykonával porušovateľ (okresný súd, pozn.) úkony procesnoprávnej povahy, pričom niektoré predmetné úkony porušovateľ vykonával z časového hľadiska veľmi neefektívne, rozhodol po takmer 7 mesiacoch (napr. návrh na prerušenie konania), a to aj napriek skutočnosti, že išlo o rozhodnutie, ktoré nebolo po právnej ani faktickej stránke zložené,

- počas doterajšieho konania porušovateľ postupoval neefektívnym spôsobom, ktorý priamo spôsobil prietahy v konaní. V Právnej veci ide o náhradu škody spôsobenú neoprávneným užívaním cudzej veci. Porušovateľ mal po oboznámení sa s podaným

návrhom a vykonaní nevyhnutných počiatkových úkonov procesnoprávnej povahy ihneď pribrať do konania znalca za účelom znaleckého dokazovania, nakoľko žalovaný v 1. rade pri odovzdávaní nehnuteľnosti svojim podpisom uznal rozsah zadokumentovaných škôd. Neoprávnené užívanie bolo sťažovateľmi preukázané právoplatnými rozsudkami prvostupňového a odvolacieho súdu, ktoré sa zaoberali určovacou žalobou. S ohľadom na konkrétne okolnosti a postup akým doteraz porušovateľ konal možno povedať, že dochádza k spôsobeniu zbytočných prietahov v konaní, keď po viac ako 4 rokoch súdneho konania nie je do dnešného dňa k dispozícii ani znalecký posudok. Vo veci mal porušiteľ vzhľadom na dostatočne dlhé časové obdobie už meritórne rozhodnúť. Nečinnosťou porušiteľa, resp. jeho neefektívnym konaním, sa škoda spôsobená sťažovateľom neustále zvyšuje.

... Sťažovatelia poukazujú na skutočnosť, že svoju Žalobu v Právnej veci podali ešte v roku 2011 a do dnešného dňa porušovateľ meritórne nerozhodol vo veci samej. Sťažovatelia majú za to, že porušovateľovi trvá rozhodovanie v Právnej veci mimoriadne dlho aj s prihliadnutím na skutočnosť, že škoda bola zadokumentovaná a žalovaným uznaná v plnom rozsahu. Vyššie uvedené je dôležité z dôvodu, že doterajšie konanie porušiteľa v procesných otázkach Právnej veci, ako ani konanie vo veci samej, nie je v žiadnom prípade možné považovať za vec právne alebo fakticky zložitú. Dĺžka rozhodovania porušiteľa v procesných veciach konania v Právnej veci je v tomto konkrétnom prípade závislá najmä od postupu samotného porušiteľa. t. j. rýchlosť a efektívnosť konania samotného porušiteľa má najväčší vplyv na dĺžku konania v Právnej veci.

... Sťažovatelia sa zároveň domáhajú primeraného finančného zadosťučinenia za spôsobené v prietahy v konaní a to vo výške 5.000,- Eur. ... Sťažovatelia žiadajú priznanie primeraného finančného zadosťučinenia z dôvodu, že deklarovanie porušenia práva a príkaz konať bez zbytočných prietahov nemožno považovať za dostatočné.“

Na základe argumentácie uvedenej v sťažnosti sťažovatelia navrhujú, aby ústavný súd takto rozhodol:

„Postupom Okresného súdu Nitra v konaní č. 18 C/216/2011 boli porušené ústavné práva sťažovateľov... na súdnu a inú právnu ochranu a základné právo na spravodlivé súdne konanie, spočívajúce v práve na verejné prerokovanie veci bez zbytočných prietahov

v súlade s čl. 48 Ústavy SR, ako aj s čl. 6 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Okresný súd Nitra je povinný zaplatiť sťažovateľom sumu vo výške 5.000,- Eur (slovom päťtisíc eur) ako primerané finančné zadosťučinenie a náhradu ich nemajetkovej ujmy, v súvislosti s porušením ich základných práv a slobôd.

Porušovateľ je povinný zaplatiť sťažovateľom náhradu trov konania...“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Sťažovatelia v sťažnosti doručenej ústavnému súdu namietajú, že postupom okresného súdu v napadnutom konaní došlo k porušeniu ich základného práva

na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a tiež práva na prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných priet'ahov.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná.

Ústavný súd si pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98).

Z § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde vyplýva, že úlohou ústavného súdu pri predbežnom prerokovaní sťažnosti je tiež posúdiť, či táto nie je zjavne neopodstatnená. V súlade s konštantnou judikatúrou ústavného súdu o zjavne neopodstatnenú sťažnosť ide predovšetkým vtedy, keď namietaným postupom alebo namietaným rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok príčinnej súvislosti medzi označeným postupom alebo rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú preto možno považovať sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistí žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, tiež napr. I. ÚS 4/00, II. ÚS 101/03, IV. ÚS 136/05, III. ÚS 198/07). Za iné dôvody zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti treba nesporne považovať aj konkrétne okolnosti prípadu, predovšetkým intenzitu pochybení, resp. nedostatkov v činnosti alebo rozhodovaní dotknutého orgánu verejnej moci a ich ústavnoprávny rozmer vrátane miery, ktorou sťažovateľ priamo alebo nepriamo k pochybeniam či nedostatkom vytykávaným z jeho strany

dotknutému orgánu verejnej moci svojím konaním prispel, a ich únosnosť z hľadiska požiadaviek na ochranu práva, ktorého porušenie sa namieta (IV. ÚS 62/08).

Ústavný súd vo svojej doterajšej judikatúre už vyslovil právny názor, že k porušeniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov môže dôjsť aj vtedy, ak konanie trvá (globálne) neprimerane dlhú dobu, a to bez ohľadu na to, či v posudzovanom prípade boli zaznamenané priet'ahy spôsobené postupom súdu. Inými slovami, k porušeniu uvedeného práva môže dôjsť aj vtedy, ak nedošlo v konaní k priet'ahom, a naopak, i keď k priet'ahom v konaní došlo, nemusí vždy ísť o porušenie práva na prerokovanie veci v primeranej dobe, ak konanie ako celok zodpovedá dobou svojho trvania času, v ktorom je možné uzavretie konania spravidla očakávať (pozri k tomu rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva vo veciach Libanský v. Česká republika alebo Králiček v. Česká republika, obdobne I. ÚS 418/2014).

V nadväznosti na už uvedené ústavný súd ďalej poukazuje na skutočnosť, že prípadná neistota v priebehu súdneho konania je jeho imanentnou vlastnosťou, pri ktorej nikdy nie je absolútne isté, ako dopadne. To nemožno vo všeobecnosti považovať za pochybenie zo strany súdu; tým by mohla byť až neprimeraná dĺžka konania. K otázke (ne)primeranej dĺžky konania ústavný súd opakovane pripomína, že ju nemožno vyjadriť numericky, lebo je podmienená objektívnym charakterom prerokúvanej veci a musí byť skúmaná s ohľadom na konkrétne okolnosti prípadu, zložitost' veci, procesnú aktivitu strán sporu a pod. (m. m. I. ÚS 418/2014).

V posudzovanej veci ústavný súd ešte pred predbežným prerokovaním sťažnosti požiadal predsedníčku okresného súdu o vyjadrenie k sťažnosti. Na žiadosť ústavného súdu reagovala predsedníčka okresného súdu v prípise č. Spr. 510/2016 zo 16. mája 2016, v ktorom po chronologickom opise doterajšieho priebehu napadnutého konania uvádza:

„Z obsahu rozsiahleho spisového materiálu /t. č. 911 strán/ a chronológie jednotlivých úkonov vo veci je zrejmé, že súd konal plynule a bez zbytočných priet'ahov. V priebehu konania sa súd zaoberal viacerými procesnými návrhmi účastníkov konania /žiadosť o oslobodenie od súdnych poplatkov, návrh na zámenu účastníkov konania, návrhy

na vydanie predbežného opatrenia, návrhy na prerušenie konania, návrh na pripustenie vstupu ďalšieho účastníka atď./, o ktorých bolo potrebné rozhodnúť. Spis bol 2-krát predkladaný Krajskému súdu v Nitre na rozhodnutie o podaných odvolaniach. V súčasnej dobe prebieha vo veci znalecké dokazovanie, ktoré je pre rozhodnutie súdu nevyhnutné. Znalecký posudok zatiaľ nebol predložený.“

Doterajší priebeh napadnutého konania predsedníčka okresného súdu vo svojom prípise zo 16. mája 2016 popísala takto:

- „- dňa 1. 12. 2011 bol podaný na súd návrh vo veci samej*
- dňa 15. 12. 2011 súd uznesením č. k. 18 C 216/2011-77 vyzval navrhovateľov v 1. až v 3. rade na doplnenie návrhu, pretože nespĺňal náležitosti podľa § 42 ods. 3 OSP a § 79 ods. 1 OSP*
- dňa 13. 1. 2012 právny zástupca navrhovateľov v 1. až v 3. rade špecifikoval petit návrhu*
- dňa 17. 1. 2012 boli navrhovatelia v 1. až v 3. rade vyzvaní na zaplatenie súdneho poplatku za návrh*
- dňa 27. 2. 2012 požiadali navrhovatelia v 1. až v 3. rade o oslobodenie od zaplatenia súdnych poplatkov a dňa 29. 2. 2012 doručili originály príloh a dokladov pre posúdenie ich žiadosti*
- dňa 7. 3. 2012 súd navrhovateľom v 1. až v 3. rade priznal oslobodenie od súdnych poplatkov uznesením č. k. 18 C 216/2011-157, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 26. 4. 2012*
- dňa 30. 4. 2012 bol vytýčený termín pojednávania na 21. 6. 2012, pojednávanie však bolo na žiadosť práv. zástupcu navrhovateľov odročené na deň 25. 9. 2012, z dôvodu prípadného mimosúdneho vyriešenia sporu*
- dňa 13. 9. 2012 navrhovatelia v 1. až v 3. rade podali návrh na zámenu odporcu v 2. rade podľa § 92 OSP*
- dňa 18. 9. 2012 bol návrh na zámenu odporcu v 2. rade doručovaný odporcovi v 1. rade a odporcovi v 2. rade s tým, aby oznámili, či v zmysle § 92 ods. 4 OSP súhlasia so zámenou účastníka konania*

- pojednávanie dňa 25. 9. 2012 bolo odročené na neurčito, nakoľko bolo potrebné rozhodnúť o návrhu na zámenu účastníka konania. Právny zástupca odporcu v 1. rade dňa 2. 10. 2012 oznámil, že súhlasí so zámenou odporcu v 2. rade. Odporca v 2. rade dňa 5. 10. 2012 oznámil, že súhlasí so zámenou účastníka konania - odporcu v 2. rade.

- dňa 10. 10. 2012 súd uznesením č. k. 18 C 216/2011-213 pripustil zámenu účastníka konania na strane odporcu v 2. rade, rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 28. 11. 2012

- dňa 6. 12. 2012 bol vytyčený termín pojednávania na deň 12. 2. 2013, právny zástupca odporcu v 1. rade dňa 22. 1. 2013 požiadal o odročenie pojednávania a preto súd zrušil termín pojednávania a dňa 6. 2. 2013 vytyčil termín pojednávania na deň 14. 3. 2013

- dňa 14. 3. 2013 sa uskutočnilo pojednávanie na ktorom boli vypočutí prítomní účastníci konania, pričom odporca v 2. rade žiadal konanie prerušiť. Z týchto dôvodov bolo pojednávanie odročené na neurčito s tým, že odporca v 2. rade v lehote 15 dní zašle písomné zdôvodnenie návrhu na prerušenie konania, právny zástupca odporcu v 1. rade zašle doklady, na ktoré sa odvolával vo svojej výpovedi a následne na prípadný ďalší termín pojednávania bude predvolaná svedkyňa.

- dňa 3. 4. 2013 odporca v 2. rade podal zdôvodnený návrh na prerušenie konania v zmysle § 109 ods. 2 písm. c / OSP

- dňa 10. 4. 2013 súd žiadal z Okresného súdu Levice k nahliadnutiu spisu sp. zn. 11 C 23/2008 resp. fotokópia spisu (do skončenia ktorého žiadal odporca v 2. rade konanie prerušiť)

- dňa 14. 5. 2013 bol žiadaný spis zo Správy katastra Levice a spis z Okresného súdu Bratislava III, nakoľko navrhovateľka v 2. rade dňa 9. 5. 2013 žiadala o zabezpečenie rozhodnutia z OS Bratislava III.

- dňa 6. 6. 2013 OS Bratislava III oznámil, že spis bol zapožičaný OS Levice

- dňa 10. 6. 2013 bol predmetný spis žiadaný z OS Levice

- dňa 25. 6. 2013 navrhovateľia v 1. až v 3. rade podali návrh na nariadenie predbežného opatrenia

- dňa 24. 7. 2013 súd uznesením č. k. 18 C 216/2011-331 návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietol

- dňa 22. 7. 2013 boli súdu zaslané fotokópie listín zo zbierky listín a zo Správy katastra Levice
- dňa 22. 8. 2013 Okresný súd Levice oznámil, že spis nemôžu poslať, nakoľko nie je rozhodnuté vo veci vedenej pod sp. zn. 11 C 23/2008
- dňa 3. 9. 2013 bola žiadaná kópia spisu z OS Levice, nakoľko k rozhodnutiu o návrhu na prerušenie konania je potrebné oboznámiť sa s predmetným spisom
- dňa 9. 10. 2013 súd uznesením č. k. 18 C 216/2011-529 návrh odporcu v 2. rade na prerušenie konania zamietol
- dňa 27. 11. 2013 navrhovatelia v 1. až v 3. rade podali návrh na nariadenie predbežného opatrenia
- dňa 12. 12. 2013 súd uznesením č. k. 18 C 216/2011-543 návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietol. Proti rozhodnutiu podali navrhovatelia v 1. až v 3. rade dňa 28. 1. 2014 odvolanie
- dňa 29. 1. 2014 bol daný pokyn na vypracovanie predkladacej správy pre Krajský súd v Nitre
- dňa 4. 2. 2014 bol spis predložený na Krajský súd v Nitre na rozhodnutie o podanom odvolaní. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací dňa 20. 2. 2014 napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil.
- dňa 23. 4. 2014 bol spis z KS v Nitre vrátený tunajšiemu súdu
- dňa 29. 4. 2014 súd vytýčil termín pojednávania na deň 8. 7. 2014
- dňa 20. 5. 2014 navrhovatelia v 1. až v 3. rade podali návrh na pripustenie vstupu ďalšieho účastníka na strane odporcu
- dňa 9. 6. 2014 súd uznesením č. k. 18 C 216/2011-570 pripustil, aby do konania na strane odporcu pristúpil odporca v 3. rade. Pojednávanie vytýčené na deň 8. 7. 2014 bolo odročené na deň 2. 9. 2014, nakoľko uznesenie, ktorým súd vyhovel návrhu na pristúpenie ďalšieho účastníka na strane odporcu nenadobudlo právoplatnosť.
- dňa 18. 7. 2014 bolo podané voči uzneseniu zo strany odporcu v 3. rade odvolanie dňa 21. 7. 2014 bolo odvolanie doručované účastníkom konania na vyjadrenie. Uznesením č. k. 18 C 216/2011-585, zo dňa 29. 7. 2014 bol opravený dátum vydania uznesenia OS Nitra o pripustení vstupu ďalšieho účastníka.

- dňa 5. 8. 2014 podali navrhovatelia v 1. až 3. rade návrh na nariadenie predbežného opatrenia voči odporcovi v 3. rade
- dňa 8. 8. 2014 zaslal súdu vyjadrenie k odvolaniu odporca v 2. rade a dňa 12. 8. 2014 podali navrhovatelia v 1. až v 3. rade vyjadrenie k odvolaniu
- dňa 13. 8. 2014 bola daná úprava na vypracovanie predkladacej správy na Krajský súd v Nitre a z toho dôvodu bolo zrušené i pojednávanie určené na deň 2. 9. 2014
- dňa 27. 8. 2014 bol spis predložený na rozhodnutie Krajskému súdu v Nitre
- dňa 2. 9. 2014 Krajský súd v Nitre odvolanie Ministerstva práce sociálnych vecí a rodiny SR odmietol
- dňa 4. 9. 2014 bol spis z KS v Nitre vrátený na Okresný súd Nitra
- dňa 8. 9. 2014 bolo rozhodnutie odvolacieho súdu doručované účastníkom konania
- dňa 22. 9. 2014 súd uznesením č. k. 18 C/216/2011-613 návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietol
- dňa 26. 9. 2014 bol vytyčený termín pojednávania na deň 16. 10. 2014. Pojednávanie bolo odročené, nakoľko právny zástupca navrhovateľov v 1. až v 3. rade ospravedlnil neúčast' na pojednávaní, požiadal o odročenie pojednávania z dôvodu absencie dokladu o doručení predvolania, keďže do 15. 10. 2014 sa zdržiaval mimo územia SR. Pojednávanie bolo odročené na deň 27. 11. 2014.
- dňa 13. 11. 2014 podal právny zástupca odporcu v 1. rade návrh na prerušenie konania z dôvodu, aby súd preskúmal, či sú naďalej splnené podmienky pre oslobodenie od súdnych poplatkov navrhovateľov v 1. až v 3. rade.
- na pojednávaní dňa 27. 11. 2014 súd vyjadril právny názor na podaný návrh na prerušenie konania a vzhľadom na uvedené právny zástupca odporcu v 1. rade netrval na prerušení konania, ale žiadal aby súd preskúmal, či sú splnené podmienky pre oslobodenie od súdnych poplatkov u navrhovateľov. Na tomto pojednávaní bola vypočutá svedkyňa a pojednávanie bolo odročené na neurčito s tým, že odporca v 1. rade mal do konca januára 2015 predložiť doklady a následne bude vo veci nariadené znalecké dokazovanie.
- dňa 11. 2. 2015 boli zaslané otázky na znalca zo strany právneho zástupcu navrhovateľov v 1. až v 3. rade

- dňa 5. 3. 2015 právny zástupca odporcu v 1. rade doložil dokumentáciu týkajúcu sa opráv nehnuteľnosti

- dňa 13. 3. 2015 právny zástupca navrhovateľov v 1. až v 3. rade uviedol, že prebiehalo rokovanie medzi navrhovateľom v 2. rade a štátnym tajomníkom Ministerstva práce sociálnych vecí a rodiny SR, výsledkom ktorého bola informácia, že pokiaľ nebude rozhodnuté o priznaní práva na náhradu škody a vydanie bezdôvodného obohatenia vo forme medzitémneho rozsudku, nie je možné uzavrieť mimosúdnu dohodu

- dňa 16. 3. 2015 boli zaslané otázky na znalca zo strany odporcu v 2. rade

- dňa 18. 3. 2015 zaslal otázky na znalca právny zástupca odporcu v 1. rade

- dňa 23. 3. 2015 súd vytýčil pojednávanie na deň 18. 6. 2015, ktoré bolo zrušené z dôvodu ospravedlnenia odporcu v 2. rade, ktorý zároveň oznámil, že prebehlo neoficiálne stretnutie navrhovateľky v 2. rade so štátnym tajomníkom Ministerstva práce sociálnych vecí a rodiny SR, avšak nedošlo k vyjadreniam, ktoré uviedol právny zástupca navrhovateľov. Stretnutie malo iba neformálny charakter a neboli na ňom prijaté žiadne záväzné závery.

- dňa 11. 5. 2015 bol vytýčený termín pojednávania na deň 23. 7. 2015

- dňa 23. 7. 2015 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené na neurčito za účelom znaleckého dokazovania. Navrhovateľka v 2. rade netrvala na tom, aby súd rozhodol medzitémnym rozsudkom. Právny zástupca navrhovateľov v 1. až 3. rade, právny zástupca odporcu v 1. rade a odporcovia v 2. a 3. rade súhlasili s ustanovením znalca

- dňa 4. 8. 2015 súd uznesením č. k. 18 C 216/2011-866 ustanovil do konania znalca. Spis bol zároveň predložený vyššiemu súdnemu úradníkovi na preverenie, či sú naďalej splnené podmienky pre oslobodenie od súdnych poplatkov.

- dňa 24. 8. 2015 navrhovatelia v 1. až v 3. rade oznámili, že nemajú k osobe znalca žiadne výhrady, žiadajú však rozhodnúť o návrhu na opravu uznesenia

- dňa 8. 9. 2015 ustanovený znalec [REDAKOVANÉ], oznámil súdu, že požadovaný znalecký posudok nevie vypracovať, nakoľko utrpel začiatkom augusta dopravnú nehodu a žiadal o zbavenie povinnosti vypracovať posudok

- dňa 10. 9. 2015 súd ustanovil novú znalkyňu [REDAKOVANÉ] a predchádzajúce uznesenie zrušil. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 2. 11. 2015.

- dňa 19. 10. 2015 súd uznesením č. k. 18 C/216/2011-891 opravil poradové číslo uznesenia o ustanovení znalca. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 13. 11. 2015
- dňa 19. 10. 2015 súd zároveň vydal uznesenie č. k. 18 C/216/2011-893, ktorým čiastočne zrušil uznesenie o nariadení znaleckého dokazovania, a to v časti jednej zadanej otázky - či škoda vznikla nesprávne osadenou stavbou, alebo v dôsledku väd alebo deformácií nosnej konštrukcie, keďže znalkyňa súdu oznámila, že nie je zapísaná v zozname znalcov v odvetví poruchy stavieb. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 13. 11. 2015
- dňa 11. 12. 2015 bola znalkyňa vyzvaná, aby oznámila kedy je predpoklad vypracovania znaleckého posudku
- dňa 5. 1. 2016 znalkyňa oznámila, že obhliadka vo veci sa konala 19. 11. 2015 a znalecký posudok dokončí koncom januára 2016
- dňa 4. 2. 2016 bola znalkyňa urgovaná na podanie znaleckého posudku
- dňa 7. 3. 2016 bola znalkyňa opätovne urgovaná na podanie znaleckého posudku a to pod hrozbou uloženia poriadkovej pokuty
- dňa 22. 4. 2016 bola znalkyňa kontaktovaná telefonicky, uviedla, že ide o zložitý, ťažký prípad a teda aj náročný znalecký posudok. Znalecký posudok doručí súdu do 1 týždňa.
- dňa 2. 5. 2016 súd uznesením č. k. 18 C 216/2011-911 uložil znalkyni poriadkovú pokutu vo výške 200 eur, rozhodnutie zatiaľ nie je právoplatné.“

Ústavný súd zistil, že predsedníčkou okresného súdu popísaný priebeh napadnutého konania zodpovedá obsahu súdneho spisu, a preto z neho vychádzal pri svojom rozhodovaní.

Vychádzajúc z už uvedených skutočností, po preskúmaní sťažnosti, jej príloh a obsahu vyžiadaného spisu okresného súdu dospel ústavný súd k záveru, že v napadnutom konaní zo strany okresného súdu nedošlo k priedňhom takej ústavne relevantnej intenzity, že by ich bolo možné kvalifikovať ako zbytočné priedňhy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy. Napriek možnej výhrade, že okresný súd mohol v napadnutom konaní koncentrovanejšie postupovať smerom k meritórnemu rozhodnutiu, možno jeho postup v napadnutom konaní podľa názoru ústavného súdu považovať v zásade za plynulý. Z obsahu vyžiadaného spisu

okresného súdu vyplýva, že k celkovej (doterajšej) dĺžke napadnutého konania, ku dňu predbežného prerokovania sťažnosti predstavujúcej štyri roky a osem mesiacov, podstatnou mierou zjavne prispelo aj správanie účastníkov konania, a to tak sťažovateľov v procesnom postavení navrhovateľov [žiadosť o odročenie pojednávania z 30. apríla 2012 a zo 16. októbra 2014, opakované podávanie návrhov na nariadenie predbežného opatrenia (25. júna 2013, 27. novembra 2013 a 5. augusta 2014), podanie návrhu na zámenu účastníkov konania, návrhu na vstup ďalšieho účastníka do konania,], ako aj odporcov [odročenie pojednávania z 12. februára 2013 a 18. júna 2015 ma základe ich žiadostí, opakované návrhy na prerušenie konania (3. apríla 2013 a 13. novembra 2014)]. Uplatňovanie procesných oprávnení účastníkov konania im nemožno vytýkať, na druhej strane však čas nevyhnutne potrebný na oboznámenie sa s ich procesnými návrhmi a na rozhodnutie o nich nemožno považovať za prietáhy v konaní, za ktoré by niesol zodpovednosť konajúci súd.

Po preskúmaní relevantnej spisovej dokumentácie, zohľadňujúc konkrétne okolnosti posudzovanej veci, ústavný súd dospel k záveru, že doterajšia dĺžka napadnutého konania v konkrétnych okolnostiach posudzovanej veci zatiaľ nevybočuje z medzí ústavnej akceptovateľnosti, pričom dôvody, pre ktoré zatiaľ vo veci nebolo právoplatne rozhodnuté, nemožno v ústavne relevantnej miere pričítať na vrub bezdôvodnej nečinnosti alebo neefektívnej činnosti okresného súdu.

Na základe uvedených skutočností ústavný súd konštatuje, že medzi namietaným postupom okresného súdu v napadnutom konaní a sťažovateľmi označenými právami neexistuje taká príčinná súvislosť, ktorá by po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie mohla reálne viesť k vysloveniu porušenia označených práv sťažovateľov. Ústavný súd preto sťažnosť sťažovateľov na predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti bolo už bez právneho významu zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľov, ktoré by mali oporu len vo vyslovení porušenia ich označených práv.

Nad rámec odôvodnenia tohto rozhodnutia ústavný súd považuje za potrebné uviesť, že toto uznesenie nezakladá prekážku veci rozhodnutej v zmysle § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde, a preto ak by okresný súd v ďalšom priebehu napadnutého konania bez ospravedlniteľného dôvodu nepostupoval plynulo, resp. efektívne, sťažovateľom nič nebráni v tom, aby sa za splnenia všetkých zákonom ustanovených podmienok opätovne obrátili na ústavný súd so sťažnosťou, ktorou budú namietat' porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. augusta 2016